

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

3. De Clericis conjugatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](#)

*Ed. Covar. in Clem. si furiosus p. I. §. I. n. 5.
de Homicid. Gutierrez Canon. qq. c. I. n. 43.*

Textus, qui in contrarium allegati sunt, parum juvant: quoniam in iis Clerici concubinarii, aut fornicarii, sicut quoad se, quando peccatum occultum est, ita, quando hoc est notorum, quoad alios suspensi dicuntur, non proprie dicta suspensione, quo modo accepta suspensio censura est, sed impropre, quo modo accepta denotat simplicem prohibitionem vitandi scandalum, quod secum trahit publicum peccatum, quemadmodum Abbatissa Clericos suspendere dicitur in c. 12. de Majoritate & obed. P. Engel & Gonzal. ubi supra. Taceo, quod prædicti SS. Canones in hac parte per consuetudinem, & dispositionem Tridentini abrogati sint, ut cum aliis testatur Cæsar de Panimoll. decif. 149. n. 5.

ii Alterum est: utrum supra enumeratis pœnis Concilii Tridentini solùm Clerici propriè concubinarii, an verò alii quoque simpliciter incontinentes subjaceant?

Poenis illis Conciliaribus solos concubinarios propriè dictos subjacere expresse declaravit S. Congregatio Cardinalium ad Trident. cit. Sess. 24. c. 14. sine dubio idèo: quia ipsum Concilium pœnas illas, in Clericos concubinarios sub qualitate concubinatus constituit, neque ad alios incontinentes extensio facienda est, utpote in materia pœnali & odiosa arg. t. odia. 15. de R. F. iu. 6. Præterea in hac sententia sunt. Garz. de Benefic. p. II. c. 10. n. 186. Aloys. Ric. in Prax. fori Eccles. dec. 361. in fin. & resol. 307. n. 5. quos refert, & sequitur Cæsar de Panimoll. dec. 59. n. 27.

Econtra quod prædictæ pœnæ absolute respectu omnium Clericorum incontinentium obtineant, ex Navar. docet P. Engel h. r. n. 4. & ex textu Concilii Tridentini magis relinet, cum verba ejus sint disjunctiva de Clericis, qui concubinas, seu fornicarias instar uxorum continuò detinent sive in domo sive extra,

& cum iis, concubinis videlicet, aut cum aliis mulieribus, de quibus haberi possit suspicio, ullam consuetudinem, adeoque etiam simplicem incontinentiam sine qualitate concubinatus habent. Idipsum confirmat praxis nostræ Germaniæ, in cuius Curiis Episcopalis eodem modo contra Clericos fornicarios, ac concubinarios procedi solet.

Nec quempiam turbet declaratio Cardinalium à quibusdam in contrarium allata: quoniam haec declaratio ex eo suspecta est, quod generale Decretum Tridentini restringat, & ut fidem mereatur, in authentica forma cum sigillo solito, & subscriptione Emin. Cardinalis Praefecti ac Secretarii ejusdem Congregationis exhibeat, oportet, ut supra de Constitution. n. 7. ad fin. probavimus. Neque hic locus est cit. Reg. odia. ex quo enim Conciliaris dispositio Clericos fornicarios ac simpliciter incontinentes comprehendit, nulla per interpretationem ad eos fit extensio.

Porro an poena privationis fructuum à Concilio decreta debeatur ante omnia sententiam? disputat P. Engl. h. r. n. 5. & resolutio desumti potest ex principiis traditis in d. tit. de Constit. n. 24.

TITULUS III. De Clericis conjugatis.

SUMMARIA.

- r. Quid sit cœlibatus? 2. 3. Quo jure injunctus sit Clericis? 4. usque 8. Clerici majorum Ordinum nullo modo possunt contrahere matrimonium. 8. usque 13. Quid juris, se matrimonium contrahant Clerici in minoribus constituti? 14. Quæ sit forma? 15. Quis finis? Quis effictus cœlibatus.

Castitas adeò in Clericis commendatur, ut etiam à conjugio, alioquin sancto, abstinerem jubeantur. De cœlibatu igitur præsens aget Titulus.

§. I.

Cœlibatus hic accipitur pro vita, quæ agitur

B 3

zur sine conjugie, & vernacula vocitatur ein
lediger / oder eheloser Stand.

§. II.

- 2 Causa efficiens cœlibatus est jus, quod Clericis continentiae necessitatem imponit. Ejus functiones videre est apud Gratianum in c. Diaconus 1. o. Presbyteris 8. dist. 27. dist. 28. pene tota dist. 32. tota: in Decretalibus c. à multis 9. de Et. & qualit. & ord. præf. c. 1. 3. 4. 5. b. t. c. 1. & 2. Qui Clerici, vel voventes matr. contrah. possunt. in Trident. Sess. 24. de Matrim. can. 9.

- 3 Inter partes dissidentes haret: quo jure, & an etiam jure Divino Clericis Cœlibatus iunctus sit?

Prima sententia cœlibatum Clericorum juri Divino adscribit, eò quod lex continentiae in Divinorum Ministris, præsertim Sacerdotibus à tempore Apostolorum fuerit observata. Unde S. Hieronymus Epist. 50. ad Pamachium: Christus virgo, ait, virgo Maria, utrinque sexus virginitatem dedicavere. Apostoli vel virgines, vel post nuptias continentes: Episcopi, Presbyteri, diaconi, aut virgines eliguntur, aut vidui, aut certè post Sacerdotium in aeternum pudici. neque extat exemplum, aut constitutio, quâ Clericis permisum fuerit post Clericatum uxorem ducere, et si quandoque in Ecclesia Graeca fuerit toleratum, ut uxoris ante Clericatum ductis uterentur. c. cùm olim 6. h.t. Ita Major. in 4. dist. 24. q. 2. Petr. Barb. in rubr. ff. soluto matr. & alii apud Sanchez de matrim. lib. 7. dist. 27. n. 4.

Altera, & verior sententia est, cœlibatum SS. Ordinibus solo jure Ecclesiastico annexum esse: quia nullus est locus Scripturae, vel Concilii, ex quo colligi possit, Clericis matrimonium jure Divino esse prohibitum. Deinde quia licet matrimonium munis & officiis Ecclesiasticis impedimento sit, iis tamen non repugnat, aut certè alioquin in Ecclesia Orientali Clericis ante sacrae ordinationem conju-

gatis usus matrimonii concedi non posset. Ad hanc in c. Presbyteris 8. dist. 27. & in Trident. sess. 24. can. 9. de Matrim. vis dirimenti matrimonium, quam Ordo facer habet, refunditur in legene Ecclesiastica, & Sacrorum Canonum definitiones. Ita P. Engel h.t. num. 13. Sanchez cit. dist. 27. n. 5. & Suarez de Relig. tom. 3. lib. 9. c. 13.

Neque ex observantia à temporibus Apostolorum ad nostra tempora propagata inferiori potest, obligationem cœlibatus Ordinibus annexam, ex jure Divino dimanare, sed hoc solum, quod ex Apostolorum instituto, & traditione originem, ac primordia sua ducat.

§. III.

Subjectum cœlibatus sunt Clerici, qui legi continentiae subjacent, & matrimonium contrahere prohibentur. Ubi Clerici positi in Ordinibus Majoribus secerendi sunt ab iis, qui constituti sunt Minoribus.

Clerici Ordinibus majoribus initiati, nempe Episcopi, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi nec matrimonium validè imposterum celebrare, nec etiam in Latina, seu Occidentali Ecclesia matrimonio antecedenter validè contracto licite uti possunt. c. un. de Vot. in 6. & jura n. 2. cit. Nec obstat Canon. Apost. 5. prohibens, ne Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus uxorem suam praetextu religionis abjiciat: hoc namque intelligendum est quod ad sustentationem, seu præstationem & provisionem alimentorum, supposito, quod ante Clericatum eam duxerit, non vero quod cohabitationem, & usum matrimonii.

Addidi in Ecclesia Latina Clericis uxoratis conjugii usum denegari; nam in Graeca, seu Orientali Ecclesia, quamvis post susceptos sacros Ordines uxores ducere non licuerit per c. Nicana 12. dist. 31. c. si quis eorum 7. dist. 32. c. à multis 9. de Et. qualit. & ord. præf. tandem tamen concessum fuit, ut Clerici saltetem antea ductis uterentur, eò quod Ecclesia Oriente

Orientalis votum continentia non admiserit.
c. fin. dist. 31. c. cum olim. 6. h. t. c. quæsum 7.
de Panis. & remiss. Sanchez de Matrim. lib. 7.
dist. 28. à num. 3. Azor. Instit. moral. lib. 13.
c. 12. q. 3. & 5. & ego infra ad tit. Qui Cle-
rici vel uxori. n. 8. & 9.

6 Porro si qui Clericorum in Subdiaconatu
& aliis superioribus ordinibus uxores accep-
tare solcantur, ad dimittendas uxores, & pe-
nitentiam de scelere commisso agendam per
suspensionis, & excommunicationis sententiam
compellendi sunt c. 1. h. t. imò ipso jure sunt
excommunicati. Clem. un. de Consanguin. &
affini. Præterea fiunt irregulares, ita ut neque
in sulcis ordinibus ministrare, neque ad al-
tiores promoveri queant. c. 2. qui Clerici vel
ux. redduntur suspecti de heresi, ita ut con-
tra eos procedi possit per Inquisidores S. Offi-
ciū. Andr. Vallenf. h. t. n. 6. Diaz. in Pract. crim.
can. c. 80. n. 3. Cæsar de Panimoll. dec. 65.
n. 6. si virginem sub figura. ac prætextu ma-
trimonii violaverint, mulctantur etiam poenâ
stupri. Farinac. in tit. de Delict. carn. q. 138.
n. 99. Vallenf. cit. n. 6. denique beneficiis,
si quæ habent, privantur c. decernimus. 2. c.
de iis. s. c. Presbyter. 9. dist. 28.

Dissentient verò DD. utrum ipso jure, an
per sententiam Judicis hæc privatio inducatur?
7 Prius placuit Panormitanus ad c. 1. h. t. n. 27.
Farinac. in tit. de Delict. carn. q. 138. n. 98.
Covar. de Sponsal. p. 2. c. 6. s. 3. & Cæsari de
Panimoll. cit. dec. 65. n. 4. ideo: quia Benefi-
ciatus curatus intrudens se in alterum benefi-
cium æquè curatum, primò ipso jure priva-
tur, quamvis assecutio secundis sit irrita. c. cune
qui 18. de Prabend. in 6. ubi ratio redditur;
quod non deceat, ut invasor melioris condi-
tionis sit, quam is, qui justè alterum benefi-
cium accepit. Ergo similiter Clericus temerè
& invalidè contrahens matrimonium ipso jure
privatur beneficio, quod antea possedit, ne
melioris sit conditionis, quam Clericus ille,

qui licetè & validè matrimonium contrahit;
& beneficium ipso jure amittit.

Sed contrarium, & posterius omnino te-
nendum est propter textum c. qui 1. h. t. qui
jubet, constitutos in minoribus compelli ad
beneficia relinquenda, constitutos vero in
Majoribus ad uxores dimittendas, & agen-
dam poenitentiam per sententiam suspensionis
& excommunicationis; luculentò argumento,
quod ergo ipso jure privati non sint beneficio,
à quo per sententiam suspendendi, postquam
matrimonium contrahere attentarunt. Gloss.
fin. in cit. c. 1. h. t. Sanchez lib. 7. de matrim.
dist. 43. n. 4. Garz. tr. de Benefic. p. 11. c. 8.
n. 17. & cum his Pirrhing h. t. n. 18.

Argumentum oppositum parùm stringit:
etenim licet in adducto casu videre liceat pari-
tatem rationis, attamen casuum est diversi-
tas, & leges poenales etiam ob paritatem rati-
onis extendendæ non sunt, nisi necessitas
cogat, & alioquin iniquitas, contradic-
tiorum, vel aliud absurdum lequeretur.

Clerici in Minoribus constituti valide qui-
dem & licetè matrimonium contrahere pos-
sunt, eò ipso tamen quod de praesenti contra-
hant, statui Clericali renunciasse censemur, &
pene in omnibus pro Laicis habentur per c. ex
parte 9. h. t. c. un. h. t. in 6. Hinc

I. Clerici conjugati ad beneficia Ecclesi-
stica obtinenda sunt inhabiles, & obtentis pri-
vantur, eò quod in eorum conversatione ma-
lè concordet cithara cum Psalterio, neque de-
beat stipendium ab Ecclesia accipere, qui
propter uxorem non potest amplius libere
Ecclesiæ deservire. c. qui. 1. c. sanè 2. c. quod
à te. 3. c. diversiss. 5. c. cum decorum 8. h. t.
Quamobrem etiam amittunt gratias exspe-
ctativas, accessus, regressus & alia quæcumque
jura ad beneficia Ecclesiastica. Gloss. in c. un.
V. clericalis. h. t. in 6. cùm jus ad rem facilius
amittatur, quam jus in re arg. c. quemadmo-
dum 25. de Jurejur. uti etiam pensiones Eccle-
sia-

siaisticas, utpote quæ locò beneficii succedunt. Rotap. 8. dec. 33. n. 2. Puteus lib. 2. dec. 449. Barb. add. c. si qui. I. b. t. n. 4. & 6. Neque ea recuperantur, etiam si uxori ante consummatum matrimonium moriatur, aut religione profiteatur; cum jus semel extinctum non reviviscat cessante causâ, quâ extinctum est arg. c. quâ periculosem. 8. causâ 7. q. 1. Clem. gratia 4. de Rescript. Pirrhing. b. t. n. 13. Aliud dicendum de Sponfaliis de futuro, ut quæ non tam ponunt matrimonium, quâ spem ejus.

9 Controvertitur I. Utrum cum Clericis conjugatis ad obtainenda, vel retinenda beneficia Episcopis dispensare possit?

Affirmativam colorare videntur primò c. Joannes 7. b. t. in quo supponitur, Clericum uxoratum aliquando posse habere beneficium Ecclesiasticum. Secundo c. Saloniene 24. dist. 63. ubi conceditur Episcopo dispensationem deposito ab ordine & officio: nec non c. ad audientiam. 12. de Homicid. juxta quod Episcopus potest dispensare cum homicida, & irregulari ad beneficium simplex obtainendum. Quorum textuum vis, ut magis pateat, inde ita arguitur: cui licet, quod est plus, licet unius, quod est minus. c. 53. de R. J. in 6. Ergo Episcopus cum deposito, homicida, & irregulari in ordine ad beneficium, quod utique plus est, dispensare potest, æquè ipsi cum Clerico conjugato, quod minus est, dispensandi potestas competere debet.

Verum hæc sententia ab omnibus exploditur, & meritò: quia inferior, qualis est Episcopus, contra SS. Canonum decreta dispensare non potest, nisi id ei expressè, vel saltem tacitè concessum reperiatur per c. inferior. 16. de Majoris. & Obed. & ibi P. Engl. n. 48. & 49. tantum autem abest, ut in hoc passu ullibz SS. Canones Episcopis dispensandi facultatem concesserint, ut perspicue potius denegarint, in c. si qui. I. c. sanè 2. c. diversis. 5. b. t. Pirrhing. ibid. n. 20.

Argumenta contraria quod attinet, ad pri-
mum Wagnereck & Gonzalez cum Gloss. at
c. Joannes. respondent, in eo Clericum uxo-
ratum ex Pontificis, non verò Episcopi dispen-
satione beneficio Ecclesiastio gaudete posse,
Alterum infirmâ laborat consequentiâ: ex quo
in materia dispensationis, tanquam in materia
exorbitante, supradicta regula cui licet non
procedit, nec licet inferre à casibus permitti
ad non permisso, tametsi casus permitti sint
majores non permisso, est enim decantatil-
sima regula: que à jure communi exorbitant,
nequaquam ad consequentiam sunt irabenda.
c. 28. de R. J. in 6.

Controvertitur II. Utrum Clerici mino-
res matrimonium contrahendo beneficium ob-
tentia amittant ipso jure, an verò primum per
Judicis sententiam.

Gloss. in c. conjugatus. 5. V. ad sacros. de
Convers. conjung. Rodriq. in Sum. tom. I. c. 123.
num. 1. & Alex. Carerius. lib. 3. de Sponfali.
c. 3. concludunt, opus esse sententia Judicis,
propterea: quia in c. quod à te 3. & c. diver-
sis. 5. b. t. Clerici conjugati beneficis spo-
liari, & privari jubentur verbis officium, &
actionem, sive sententiam Judicis condonan-
toriam significantibus. Unde ante ejusmodi
sententiarum beneficii permutatio, aut resigna-
tio à Clerico conjugato facta valet: fructus
ante eam percepti non sunt restituendi: neque
ante hanc beneficium, cum nondum vacer,
ab alio imperari potest per ea, quæ tradit Flamin.
Paris. de Resignat. benefic. lib. 3. q. 16.

At contraria sententia, quod Clerici Mino-
res, si uxores acceperint, ipso jure excidant
beneficium Ecclesiasticum, satis clarè decisa est in
c. si qui. I. b. t. quo Episcopis mandat S. Pon-
tifex, ut Clericos uxoratos compellant ad re-
linquenda beneficia Ecclesiastica; quibus ver-
bis, ut Gloss. notat, subiunxit, eos beneficium
jam privatos esse. Ratio duplex est. Prima:
quia status conjugalis de jure est in compatibi-
lis

is cum beneficio Ecclesiastico, consequenter Clericus, qui illum amplexatur, huic tacite sive ipso facto renuntiare censetur. Altera: quia beneficii concessio ex Ecclesiae consuetudine continet tacitam conditionem: si Clericus manferit in celibatu; ac proinde ea conditione non subsistente, beneficium statim vacat, necessum est. Quapropter Clericus beneficio ita privatus id resignare, aut permutare nequit, fructus percipiendo graviter peccat, & perceptos à die initi matrimonii restituere tenetur: item beneficium tanquam vacans ab alio impetrari, eique saltem quoad titulum validè conferri potest. P. Engl. h. t. n. 1. & 3. Zoël. n. 25. Pirrhing n. 11. Garz. de Beneficio. p. 11. c. 8. m. w. 1. & seq. Cæsar de Panimoll. d. dec. 65. n. 19. Sanchez lib. 7. de Matrim. diff. 42. à n. 10.

Neque hujus sententiae veritas enervatur textibus oppositis: quoniam accipiendi sunt despoliatione, ac privatione non ipsius juris, seu tituli, sed de spoliatione, ac privatione facti seu possessionis beneficiorum, quæ, cùm per contractum matrimonium ipso jure amissa-
fint, solum defacto, & injuste retainentur. arg. c. Æm nostris 6. c. literas 9. de Concess. prob. P. Engl. cit. n. 2. in fin.

Controversiarum III. An Clerici Minores quoque beneficia amittant, si ob aliquod impedimentum dirimens invalidum contrahant matrimonium?

11. Prima & communior sententia affirmat cum P. Engl. h. t. n. 3. Wagnereck ad c. 1. not. 4. Barb. ibid. n. 4. f. & 9. modò non sit nullius contractum ex defectu coniensus, ut si contrahens fuerit amens, impubes, aut metu coactus ad contrahendum. Idem Barb. n. 10. Ratio capitalis est: quia ex intentione Clericorum nubentium status incompatibilis assumptus est, adeoque juris interpretatione beneficio ipsò factò renuntia um intelligitur arg. 12. nuper 4. de Bigam. non ordin. ubi propter

KÖNIG IN DECRET. LIB. II.

effectum seu intentionem cum opere subsecuto quis inter bigamos reputatur, et si revera bigamus non sit, & certè in jure frequens est, ut non ad validitatem, & veritatem rei, sed potius ad effectum operis subsecuti attendatur.

Alteram, & verior sententia negat cum Less. de J. & J. lib. 2. c. 34. n. 113. Sanchez lib. 7. de Matrim. diff. 43. n. 3. Layman in Theol. mor. lib. 4. tr. 2. c. 14. n. 7. aliisque. Primò quia in sape cit. c. si qui. I. h. t. difertè cave-
tur, ut Clerici conjugati ad relinquenda beneficia Ecclesiastica, & retinendas uxores com-
pellantur; quæ ordinatio profectò solum Cle-
ricos ligatos matrimonio validò concernit,
adeoque ad Clericos matrimonio invalido ir-
retitos tanquam odiosa porrigi non deber.
Secundò quia non praefat impedimentum, quod
de jure non sortitur effectum. c. 52. de R. J.
in 6. cùm ergo ex supposito ejusmodi matrimoniū nullum sit, non inducit juris esse-
ctum. Tertiò quia tales Clerici, quanquam statum cum beneficiis incompatibilem assu-
mere attentaverint, hunc tamen revera, cùm
matrimonium invalidum sit, non assumpserunt,
& propterea etiam beneficiis efficaci &
absoluta voluntate non renuntiaron, hoc
ipsò, quod eorum attentatio effectum sortita
non sit.

Et ex his ruit negantium fundamentum,
nam talis intentio, ac conatus est inefficax, &
voluntas inefficax non reputatur pro facto,
quando versamur in odiois, vel impedimen-
tis incurrēdis, nisi id jure expressum habeatur.

II. Clerici conjugati exuntur omnibus 12
penè privilegiis Ordinis clericalis. c. Joannes
7. h. t. atque ea de causa ad tributa, collectas
vectigalia, gabellas, aliisque exactiones sacer-
lari Magistratui solvendas obligantur. c. ex
parte 9. & ibi Panorm. h. t. c. m. 7. in case-
ris. Eod. in 6. Covar. var. resol. c. 3. l. r. m. 5.
& 7. Sanchez lib. 7. de Matrim. diff. 16. n. 16.

C

Gau

Gaudent tamen privilegiō canonis, & fori, si modò cum una, eaque virgine contraxerint, aehabitu, tonsurāque clericalem deferant d. c. un. & quod Trident. s̄eff. 22. de Reform. c. 6. addit, alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiæ deserviant, vel ministrent.

¶ 3 Vehementer inter DD. disceptatur: num Clerici, qui prædicta requisita habent, solum in criminalibus, an verò etiam in civilibus causis privilegiō fori gaudeant?

Qui privilegium hoc restringunt ad causas criminales, moventur textu d. c. un. in quo postquam Pontifex Bonifacius VIII. constituit, hujusmodi Clericos conjugatos pro commissis ab eis excessibus & delictis trahi non posse criminaliter, ad vindictam scilicet publicam, aut civiliter, ad privatum scilicet alterius interesse, adjudicium seculare, in fine conclusit: in ceteris autem, si vestem & tonsuram deferant, eos gaudere nolamus privilegiō clericali. Et licet Trident. in d. s̄eff. 23. c. 6. Clericos conjugatos Clericis non conjugatis voluerit esse pares in illis requisitis, noluit tamen esse pares in privilegiis, dum respectu illorum innovat antedictam constitutionem Bonifacii VIII. Ratio, ob quam Pontifex solas causas criminales excepit, fuit, ut consuleret honori, & reverentiæ Ordinis clericalis. Panorm. in cit. c. Joannes 7. num. 3. Joan. Andr. in d. c. un. num. 2. Bordon. de Privil. Cleric. c. 7. num. 6. & seqq. Alter. de Censur. tom. I. lib. 5. diss. 16. c. I.

Qui privilegium fori ad causas quoque mērē civiles extendunt, similiter se fundant in text. c. un. b. t. in 6. eò quòd in isto S. Pontifex claret, ad hos Clericos conjugatos extendi privilegium Concilii Parisiensis, quod habetur in c. nullus. 2. de Foro compet. & est universale tam quoad causas civiles, quām criminales. Nec contrarium suadent verba textū.

pro commissis ab eis excessibus, vel delictis; & alia: in ceteris autem eos gaudere nolamus privilegiō clericali: quippe priora stant demonstrativè, ex quo causa criminalis est majoris præjudicij, quām civilis: posteriora vero restrictive, quoad alias exemptiones, & privilegia clericalia. Rice. p. 3. dec. 320. n. 5. Gavant. in Enchir. seu Manual. Episcop. in V. Clericus num. 84. Bonacini. in Bulla Cœna punct. 3. num. 3. Diana Resol. moral. p. 2. n. 2. de Immanit. Eccles. resol. 50. Alex. Sperell. dec. 2. n. nro. 125. Carol. de Grassi. de Efficit. clericat. eff. 1. num. 81.

Nos hic liberimum cuique relinquimus statuendi arbitrium, quid ex utraque parte libuerit: nam quācumque quis elegerit opinionem, non errabit. Sanè in nostris patibus juri huic ob multitudinem Clericorum vix usus est.

§. IV.

Forma cœlibatus stat in continentia à coniugio, seu in vitæ statu conjugis experte.

§. V.

Finis, ob quem Ecclesia Clericos cœlibes voluit, est, ne alligati uxori, & oneribus conjugii implicati à muniis, & officiis Ecclesiastici impedianter.

§. VI.

Effectus cœlibatus sunt, I. ut possideamus corpus nostrum in sanctificatione, & honore: I. ad Thessal. c. 4. §. 4. II. Facultatem prebet sine impedimento Dominum obrardi, & meditandi coelestia, dum econtra conjugium, ejusque usus mentem hominis ad inferiora deprimit; quemadmodum docet Apostol. I. Cor. 7. §. 32. & 33. qui sunt uxore est, sollicitus est, qua Domini sunt, quomodo placeat DEO: qui autem cum uxore est, sollicitus est, quas sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisa sunt est.